

1. Nemohl jsem v noci usnout, možná jsem se hodně snažil
nebo pod hlavou mě příliš tlačil snář
A bylo pod peřinou jako v kleci a pyžamo jak z drátů tkané,
spánek dávno neříkal mi pane, když úsvit pohladil mou tvář
  2. Snídala jsem černou kávu a nevěřila vlastním očím,
z kalendáře na mě červen zamával
Přistoupil až k mému stolu, zeptal se mě zda smí prosit,
možná měla jsem jen tenhle pocit, že mě o tanec při létu požádal
- *: Do posledních řádků odkládám své starosti,
zimou sbírané se zdají přehnané
Sousedovic kocour také pozbyl vážnosti,
v trávě ustlané, létem hýčkané
- R: Za slunečných dní,
za pár probdělých letních nocí můžem prožít
to, o čem si necháváme zdát
A do všech nových rán
probouzet se s věčnou touhou hledat lásky
na pár chvil a slibům nedostát
3. Žijem v době smutných písní, v trapném tichu restaurací,
kde polámaných pivních tácků přibývá
Jenom léto, když se vrací, druhou mízu lidem dává
je to pohlazení pro naše záda, malé bolesti jak náplast přikrývá
- *: Proto každé ráno vstávám s novou nadějí,
že ta chvíle je zas o pár kroků blíž
Stane se, že všední dny nám příliš nepřejí,
tak proč nepovíš, že to s létem zvládnem spíš
- R: Za slunečných dní...